

गौकात v. l. für कौकात Kāc. zu P. 4, 3, 130.

गौगुलव (von गुगुलु), f. ई gaṇa शाङ्करादि zu P. 4, 1, 73. — Vgl. गौगुलव.

गौङ्गव (von गुङ्ग) n. N. verschiedener Sāman Pāṇkāv. Br. 14, 3. Ind. St. 3, 213. अग्नेर्गौङ्गवम् 201.

गौञ्जिक (von गुञ्ज) m. Juwelier, Goldschmied Trik. 2, 10, 3.

गौड 1) (von गुड) a) adj. aus Zucker (Melasse) bereitet u. s. w. Suçr. 4, 192, 14. 233, 18. पीवा गौडं मुरासवम् MBh. 8, 2050. — b) Rum aus Melasse Suçr. 4, 189, 17. f. गौडी Trik. 2, 10, 15. GRHJASAMGR. 2, 27. M. 11, 94. गौडासव MBh. 8, 2034. — c) n. Zuckerwerk, pl. R. 1, 53, 4. — d) m. (sc. देश) und n. (sc. राष्ट्र) das Zuckerland, N. pr. eines Landes; m. pl. die Bewohner dieses Landes LIA. 1, 140. fg. BURN. Intr. 632. वज्रदेशं समारभ्य भुवनेशात्तं शिवे । गौडेदशः समाख्यातः सर्वविद्याविशारदः ॥ इति शक्तिसंगमतन्त्रे सप्तमः पटलः ॥ सारस्वताः कान्यकुब्जा गौडमैथिलिकोत्कलाः । पञ्चगौडा इति व्याता विन्ध्यस्योत्तरवासिनः ॥ इति स्कन्दपुराणम् ॥ ÇKDr. गौडं राष्ट्रमनुत्तमं निरूपमा तत्रापि राणा पुरो Prab. 22, 13. गौडनोवृत् Trik. 2, 1, 7. अस्ति गौडविषये कैशाश्वी नाम नगरी Hit. 27, 22. गौडमण्डल RĀG-TAR. 4, 148. गौडराज 420, 467. गौडपञ्जीविनः 324. गौडैः 332. Gauḍa-Brahmanen COLEBR. Misc. Ess. II, 179, 187. — 2) (von गौड 1, d) a) m. Bez. eines Rāga: मालवगौडराग Gtr. S. 2; vgl. weiter unten गौडी und गौरी. — b) m. N. pr. eines Lexicographen Sch. zu H. 294, 400, 676. — c) f. ई α) N. einer Rāgini, der Gemahlin des Rāga Megha, Sāṃgītadāṃ. im ÇKDr. — β) ein kräftiger, lebensvoller Stil (काव्यरीति): श्रोत्रप्रसादमाधुर्यं गुणत्रितयभेदतः । गौडवैदर्भ्याच्चलरीतयः (also eig. adj.) परिकीर्तितः ॥ Kāvyaśāś. im ÇKDr. — 3) m. v. l. für गौण AK. 3, 6, 2, 18.

गौडक (von गौड) m. pl. N. pr. eines östlich von Madhjadeça wohnenden Volkes VARĀH. Brh. S. 14, 7(8).

गौडकम्ग (गौ + मृग) m. ein wildes Pferd Vajp. 117. — Vgl. गौरखर.

गौटन LALIT. 143 falsche Form für गोदान.

गौडपाद (गौड + पाद) m. N. pr. eines Commentators verschiedener Upanishad und der Sāṃkhya-kārikā COLEBR. Misc. Ess. I, 95, 96, 104. 229, 333. Verz. d. B. H. No. 349.

गौडपुर (गौड + पुर) n. N. pr. einer Stadt P. 6, 2, 100.

गौडभृत्यपुर (गौड - भृत्य [vgl. अन्धभृत्य] + पुर) n. N. pr. einer Stadt Siddh. K. 239, a, 7.

गौडिक (von गुड) adj. zur Bereitung von Zucker geeignet P. 4, 4, 103. इनु Sch. mit Zucker (Melasse) zubereitet: भृत्य Suçr. 4, 234, 10. n. Rum (aus Zucker Bereitetes) 2, 326, 4.

गौडोप adj. zu Gauḍa (1, d) in Beziehung stehend COLEBR. Misc. Ess. II, 68.

गौण (von गुण) adj. f. ई untergeordnet, secundär, uneigentlich: तदा गौणमनसस्य नामानस्तेति विश्रुतम् MBh. 12, 6798. बहूनि मम नामानि कीर्तितानि महर्षिभिः ॥ गौणानि तत्र नामानि कर्मत्रानि च कानिचित् । 13138. fg. 13, 6948. पशून्व्रतामि दृष्ट्वाहं पशूनां च सखा सदा । गौणं (nach einer Eigenthümlichkeit benannt) पशुसत्त्वेत्येवं मां विद्धि ॥ spricht Paçusakha, um seinen Namen befragt, 4504. Im Gegens. zu मुख्य Pat.

zu P. 1, 4, 108 und 8, 3, 82. SĀH. D. 6, 13. 14, 2, 5, 9, 11. 15, 8. Sch. zu KĀTJ. Çr. 1, 1, 11. 6, 16. Sch. zu SĀṆKHYAK. 51 (S. 137). गौण्युत्पत्तिः, aber auch गौण्युत्पत्तिस्मरण (!), गौण्युत्पत्त्यश्रवण (!) Sch. zu KAP. 1, 70. कर्मन् das entferntere Object Vop. 24, 13. गौणचान्द्र im Gegensatz zu मुख्यचान्द्र As. Res. 3, 238. subst. (vgl. गौण्य) im Gegens. zu प्रधान्य P. 7, 1, 21, Sch. गौणाव n. nom. abstr. von गौण Sch. zu KĀTJ. Çr. 1, 1, 1. 6, 16. Vop. 3, 10.

1. गौणिकं (von गुण) adj. f. ई zu den drei Guṇa in Beziehung stehend: गतिः M. 12, 41. = गुणे साधुः gaṇa कथादि zu P. 4, 4, 102. = गुणमधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4, 2, 60 und वसन्तादि zu 63.

2. गौणिकं (von गोणी) adj. f. ई sackartig gaṇa अङ्गुल्यादि zu P. 5, 3, 108.

गौण्य n. nom. abstr. von गौण Vop. 3, 10. 6. 14.

गौतम (von गोतम) 1) adj. zu Gotama in Beziehung stehend: पदस्तेभाः Name eines Sāman Ind. St. 3, 213. — 2) m. a) patron. und N. pr. verschiedener Männer ÇAT. Br. 3, 3, 4, 19. Âçv. Çr. 12, 11. HARIV. 440, 11519. 14072. VP. 264. ÇĀK. 27, 23. 50, 16. MĀLAV. 21, 18. त्रिपञ्चशिक्षितम् P. 2, 4, 84. VĀrtt., Sch. Name eines Lehrers des Rituals, häufig von LĀTJ. genannt (z. B. 1, 2, 7. 3, 3, 4, 13) und Âçv. Çr. 1, 3, 2, 6. 5, 6. 7, 1. GRHJ. 3, 4. eines Grammatikers (verschieden von dem Ebengenannten) TAITT. Prāt. 1, 5. स्थविरो गौतमः LĀTJ. 2, 9, 20. 5, 12, 25. 6, 1, 22. eines Juristen JĀṢṆ. 1, 5. patr. des Kuçri ÇAT. Br. 10, 5, 5, 1. Aruṇa 6, 4, 4. Uddālaka 11, 4, 4, 3. 5, 2, 14, 9, 4, 7. Çaradyant HARIV. 434. MĀKĀH. 83, 25. VP. 434. Çatānanda Trik. 2, 7, 21. H. 850. Çākjamuni AK. 1, 1, 4, 10. H. 237, Sch. an. 3, 465. MED. m. 43. SCHIEFNER, Lebensb. 232 (2). fgg. Vater von Ekata, Dvita und Trita MBh. 9, 2073. Verschiedene Gautama genannt ÇAT. Br. 14, 3, 5, 20. 7, 2, 26. वृद्ध° Verz. d. B. H. No 1166. Vgl. Ind. St. und WEBER, Lit. गौतमाः PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 33, 36, 60. 62. HARIV. 1788. H. 31. — b) ein best. Gift H. 1199. — 3) f. ई a) patron. verschiedener Frauenzimmer, proparox. gaṇa शाङ्करादि zu P. 4, 1, 73. oxyt. v. l. im gaṇa गौरादि zu 41. MBh. 13, 17. fgg. ÇĀK. 31, 11. patron. der Kṛipi HARIV. 1787. BrĀc. P. 1, 7, 47. गौतमीसुत Beiname Açvatthāman's 33. MBh. 7, 6857. = गौतमिनन्दन 6847. गौतमीयुत्र N. pr. eines Lehrers ÇAT. Br. 14, 9, 4, 31. महाप्रज्ञापती गौतमी LALIT. 102. 193. SCHIEFNER, Lebensb. 236 (6). — b) Bein. der Durgā Trik. 1, 1, 54. H. ç. 47. H. an. 3, 466. MED. m. 43. HARIV. 10236. °तल्ल Verz. d. B. H. No. 1309. — c) N. pr. einer Rākshasi ÇABDAR. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Flusses, = गोमती H. 1083, Sch. = गोदावरी (vgl. गौतमसेभवा) RĀGan. im ÇKDr. MBh. 13, 7647. R. 6, 2, 27. — e) ein best. gelbes Pigment, = गोरोचना MED. RĀGan. im ÇKDr. Gelbwurz: (wohl रत्ननी st. रत्ननी zu lesen) H. an. — 4) n. a) N. eines Sāman LĀTJ. 4, 6, 16. Ind. St. 3, 213. — b) Fett (s. मेदस्) H. 624; vgl. भारद्वाज Knochen.

गौतमक (von गोतम) m. N. pr. eines Königs der Nāga BURN. Intr. 269. गौतमस adj. von गो-तमस् (?): अर्कः N. zweier Sāman Ind. St. 3, 213. गौतमसेभवा (गौ + सेभव) f. Bein. des Flusses Godāvarī RĀGan. im ÇKDr.

गौतमस्वामिन् (गौ + स्वा°) m. N. pr. eines Gāina-Lehrers COLEBR. Misc. Ess. II, 315. fgg. — Vgl. गौतमस्वामिन्.